

i de mellemliggende Aar har taget, behøve nye Bestemmelser. Den nuværende Kultusministers Forgænger forelagde for det høje Landsting et Lovforslag, som Fotograferne kun havde Grund til at være glade for, men Forslaget blev i Landstinget Genstand for en meget ublid Behandling, efter min Mening en for ublid Behandling. Naar nu den højtærede Minister har fremsat Forslaget i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget i Fjor i Landstinget, gjorde han det med det Tilføjende, at han paa enkelte Punkter forbeholdt sig at stille væsentlige Ændringsforslag. Den højtærede Minister nævnedes to Punkter. For det første, at Retten til at benytte et Fotografi skulde gælde ikke fra Dato, men fra Aar, saa at Fristen skulde være 15 Aar efter Udløbet af det Aar, hvori Fotografiet er taget. Jeg kunde have ønsket en Bestemmelse om, at Loven fik tilbagevirkende Kraft for de Billeder, der allerede staa under den gamle 5-Aars-Beskyttelse.

Den højtærede Ministers andet Forbehold angik det Forhold, at et Fotografi, som er taget paa Bestilling, skal tilhøre Bestilleren. Naturligvis er det rimeligt, at et Fotografi, der er taget paa Bestilling, ikke maa benyttes af Fotografen, uden at Bestilleren giver Tilladelse dertil. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at Bestilleren ikke bør kunne benytte Fotografiet til Mangfoldiggørelse hos en anden Fotograf, og jeg er derfor uenig med det ærede Medlem for Odense Amts 1. Valgkreds (Marott), naar han mente, at det burde være tilladt vedkommende Bestiller at sælge Fotografiet til en anden Fotograf, som saa kan udnytte den første Fotografis Arbejde. Forhaabentlig vil den højtærede Minister ogsaa tage sig af den efter mit Skøn urimelige Presseret, som Forslaget indfører. Kunstner- og Forfatterlovens § 31 kender vel en Citationsret for Pressen, men medens en Kunstner intet eller saa godt som intet lider ved, at hans Værker afbildes i Pressen — ofte vil der derved endog være Tale om Reklame for disse Værker — bliver Forholdet paa Fotografens Omraade et ganske andet. Den illustrerede Presses Gengivelse er nemlig i Publikums Øjne omtrent lige saa god som Fotografiet og naturligvis langt billigere. Selve Fotografiet bliver derved ganske usalgbart.

I Lovforslagets § 6 staaer det, at det ligeledes skal være tilladt i Aviser eller Tidsskrifter at gengive Portrætter og de dermed i § 3 ligestillede Billeder, for saa

vidt disse ere tagne efter Bestilling. Dog udkræves Samtykke af den portrætterede eller Tingens Besidder eller efter disses Død deres efterladte Ægtefælle, Forældre, Adoptivforældre eller Søskende i den angivne Rækkefølge, medmindre Portrættet eller Billedet har en øjeblikkelig offentlig Interesse. Denne Lov, Landstinget har vedtaget, giver altsaa i § 6 Pressen Adgang til at tilegne sig bestemte Billeder uden Samtykke, naar de, som der staaer, have øjeblikkelig offentlig Interesse, med andre Ord netop i det Øjeblik, da Fotografiet faar Værdi. Det er, synes jeg, ikke blot en Uret mod Fotografen, men ogsaa et Indgreb i Privatlivets Fred. Idet jeg ligesom den højtærede Minister mener, at en Drøftelse af Lovforslagets Detailler hører hjemme i et Udvalg, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Det forekommer mig, at man lovlig stærkt har fremhævet, at det er et Spørgsmaal, om Fotografien er en Kunst eller kun et Haandværk. Maa jeg i den Anledning gøre den Bemærkning, at der er mange Malerier, der ikke kunne komme ind under Kategorien Kunst, om end de ere maalede med en Pensel, der er meget haandværksmæssigt ogsaa i Maleriet. Naar Talen er om et Forfatterskab, kan man udmærket godt tale om et haandværksmæssigt Forfatterskab, man kan ogsaa i saa Henseende godt gaa til selve Videnskaben. Der er en Mængde Mennesker, som udføre videnskabelige Arbejder, og som ere rene Haandværkere; de traktere et Instrument paalideligt og godt, gøre en Række Iagttagelser, og saa hedder det, at deres Værk er et videnskabeligt Værk. Paa lignende Maade er det vanskeligt at trække Grænsen med Hensyn til Kunst, men jeg tror, at vi kunne være enige om, at der er stor Forskel paa Fotografier. Det er ikke ubekendt, at der er enkelte Fotografer, der udvikle deres Virksomhed stærkt i kunstnerisk Retning, saaledes at man straks, naar man faar et Billede og er Kender, kan se, at det er fra den og den Fotograf, selv om man ikke ser Navnet derunder. Man ser tydeligt, at der er et personligt Moment indlagt i Fotografiet. Jeg vil derfor ved Om-talen af dette Lovforslag fremhæve, at det er et Spørgsmaal, om man saadan uden videre kan slaa en tyk Streg og sige: Paa den ene Side staa Haandværkerne, og blandt dem ere Fotograferne, og paa den anden Side staa Kunstnerne, og blandt dem